

неприятности търпи Селимински заради своето участие въ освободителната война и колко неумѣстни сж били на времето подозренията, хвърляни върху него, въ користо използване на службата. Ако д-ръ В. Беронъ бележи по лични спомени: „имаше твърде много оплаквания върхъ него (Селимински) отъ страна на волентиритѣ, че правѣлъ злоупотрѣбление въ раздаването на заплатитѣ и въ приготвянето на дрехитѣ имъ“, очевидно тукъ се касае за прегрѣшения и злоупотрѣби на порочния руски генералъ, който билъ натоваренъ съ върховната управа на доброволцитѣ. Въ това се увѣряваме за лишень пжтъ отъ свидетелството на българина Николай Палаузовъ, съветникъ при руското главно командуване по българскитѣ работи и единъ отъ най-дейнитѣ членове на Настоятелството на одескитѣ българи, основано презъ 1854 г. Въ писмо до брата си Спиридонъ Палаузовъ въ Одеса отъ сжщата година той отбелязва възторга за доброволческитѣ набори: „Като сждя по общия ентузиазъмъ, положително мога да кажа, че и женитѣ ще да влѣзатъ въ редоветѣ, за да повалимъ врага“. Но този ентузиазъмъ билъ, споредъ него, помраченъ отъ голѣмитѣ злоупотрѣби на рускитѣ военни власти и отъ поведението на началника на доброволцитѣ генералъ Саллосъ. Гръкъ по народность, той се заобикалялъ само отъ свои сънародници и правѣлъ голѣми пакости на българитѣ. Това охлаждавало настроението на нашитѣ сънародници и насаждало общо недоволство. Въ записка отъ 4 априль 1854 г. до главното командуване Палаузовъ рисува подробно пакостната дейность на Саллоса и лошитѣ последици отъ нея и моли, щото за офицери на българскитѣ доброволци да бждатъ назначавани „природни българи“. Това свидетелство на единъ обективенъ наблюдател, самъ на руска държавна служба по-рано и по-късно, сваля всѣка вина отъ плещитѣ на нашия Селимински, така че честността на тогова не може да бжде ни за моментъ заподозрѣна възъ основа на непровѣрената мълва, предадена отъ В. Берона.

Въ мемоара си „Кратко изложение за отношенията на българитѣ къмъ съседнитѣ християнски народи“, съставенъ навѣрно въ 1856 г., Селимински развива подробно тезата си, че не руското правителство, а руската бюрокрация била виновна за насажданата въ нѣкои